

Robinson Crusoe

Daniel Defoe

Robinson Crusoe

Consell assessor:

Eusebi Coromina

Montserrat Grífols

Conxa Planas

Dolors Solà

Miquel Tuneu

Robinson Crusoe

Daniel Defoe

Selecció, traducció i adaptació de Núria Codina i Solà

Eumo Editorial

Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona

Índex

<i>Daniel Defoe</i>	7
Capítol 1. El desig de mar	9
Capítol 2. A les costes d'Àfrica	11
Capítol 3. Salvat del mar	17
Capítol 4. Amo d'una illa	19
Capítol 5. Aprenc a viure sol	23
Capítol 6. A l'illa hi ha més persones	29
Capítol 7. El meu amic Divendres	33
Capítol 8. En Divendres troba el seu pare	39
Capítol 9. Tornem a Anglaterra	45

Daniel Defoe

(1660 - 1731)

Daniel Defoe, escriptor i periodista, va néixer a Londres el 1660, on va morir a 71 anys. El seu pare volia que fos religiós, al servei de l'església, però ell es va dedicar al comerç durant molts anys amb poc èxit. Va entrar en el món de la política i del periodisme, activitats que el van fer famós i que també li van portar problemes, com ara la presó.

L'economia de Defoe no era gaire bona, i va decidir dedicar-se a escriure obres de temes molt diferents. Era una persona activa, inquieta i incansable; bona observadora dels fets, dels llocs i de les persones. Quan ja era gran va escriure la novel·la que el faria famós, *Les aventures de Robinson Crusoe* (1719), història que tindria una continuació en dos llibres més (el 1719 i el 1720).

Va arribar a publicar unes 500 obres, de les quals destaquen les narracions de ficció, que el convertiren en el pare de la novel·la moderna en llengua anglesa.

Capítol 1

El disig de mar

Vaig néixer l'any 1632 a la ciutat de York, al nord d'Anglaterra. El meu pare era **alemany**, però de jove va anar a treballar a Anglaterra. Més tard, es va casar amb la meva mare, que era anglesa. El cognom d'ella era Robinson; per això, quan vaig néixer, em van posar aquest nom.

alemany -a *adj*
D'Alemanya, país d'Europa.

Al pare li anaven molt bé els negocis i jo vaig anar a una bona escola. Ell volia que jo tingués una bona feina, una vida tranquil·la i fàcil. Però a mi m'agradaven les **aventures** i una vida més activa.

aventura *f* Experiència no esperada, difícil, amb fets alegres o tristos.

—Vull ser **mariner** i anar al mar— vaig dir als meus pares, que no van estar gens contents.

mariner -a *m i f*
Persona que treballa en un vaixell.

—Si us plau, no hi vagis. No seràs feliç, perquè els mariners tenen una vida dura i plena de perills —em va respondre el pare.

Com que estimava el pare, vaig voler oblidar el mar. Però hi pensava sempre. Un any més tard, un amic del poble em va proposar de fer un viatge amb el seu pare, que tenia un vaixell:

—Demà anirem cap a Londres amb el pare. Vine amb nosaltres.

I d'aquesta manera, l'1 de setembre de 1651, me'n vaig anar a Hull, i l'endemà vam sortir cap a Londres.

Uns dies més tard, hi va haver un vent molt fort. El mar estava mogut i el vaixell anava amunt i avall. Jo estava malalt i tenia molta por. Cridava:

–Ai, no em vull morir, vull viure. Si no em passa res, tornaré a casa i no sortiré mai més al mar!

L'endemà, el vent va parar i el mar va tornar a ser bonic i tranquil. El meu amic, rient, em va dir:

–Robinson, com et trobes ara? Ahir el vent no era gaire fort!

–Per què ho dius, això? Era una pluja terrible, amb molt vent i **llamps**!

–Que no! Només era una mica de vent... És igual, vine i bevem alguna cosa.

Després de beure em vaig trobar més bé. Em vaig oblidar del perill i vaig decidir no tornar a casa. No volia que els amics i la família es riguessin de mi.

Em vaig quedar uns quants dies a Londres, però tenia moltes ganes de viatjar per mar. Per això, quan el capità d'un vaixell em va demanar d'anar amb ell a Guinea, a l'Àfrica, ho vaig acceptar. Així, vaig tornar al mar per segona vegada.

llamp m

